

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ

ke dni 4. listopadu 2003

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - or. angl.

Výhrada

Článek 41

S odkazem na Přílohu I, písmena a, b, c, a g prohlašuje Albánská republika, že si vyhrazuje právo:

- zamítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem;
- zamítnout žádost o řízení pro čin, za který může podle jejího vlastního práva být sankce uložena pouze správním orgánem;
- nepřijmout článek 22;
- nepřijmout článek 23;
- nepoužívat článek 30 a 31, pokud jde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předmětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

Prohlášení

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Albánská republika prohlašuje, že žádosti a jakékoli jiné dokumenty s nimi související, které nejsou vyhotoveny v některém z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do jazyka albánského nebo do jednoho z těchto jazyků.

Článek 41

S odkazem na druhý odstavec Přílohy II bude pojem „občan“ pro účely této Úmluvy znamenat albánské občany, jakož i bezdomovce se stálým bydlištěm v Albánii a osoby s dvojím občanstvím v případě, že jedno z nich je albánské.

BULHARSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 30. března 2004 - or. angl.

Výhrada

Článek 41

V souladu s čl. 41 odst. 1 Úmluvy si Bulharská republika vyhrazuje právo:

- odmítnout žádost o předání řízení, má-li za to, že trestný čin má výhradně náboženskou povahu (Příloha 1 písm. a);
- odmítnout žádost o předání řízení ohledně činu, za který mohou být podle jejího práva sankce uloženy jediné správním orgánem (Příloha 1 písm. b);
- neakceptovat čl. 22 (Příloha 1 písm. c)
- neakceptovat čl. 23 (Příloha 1 písm. d)
- neakceptovat ustanovení obsažená ve druhé větě čl. 25

(příloha 1 písm. e);

- neakceptovat ustanovení zakotvená v čl. 26 odst. 2 (Příloha 1 písm. f);

- neaplikovat čl. 30 a 31 ve vztahu k činu, za který mohou být podle jejího práva nebo podle práva druhého zúčastněného státu sankce uloženy jediné správním orgánem (Příloha 1 písm. g);

Prohlášení

Článek 18

V souladu s čl. 18 odst. 2 Úmluvy Bulharská republika prohlašuje, že žádosti a všechny relevantní dokumenty musí být opatřeny překladem do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy anebo do bulharského jazyka.

Článek 13

V souladu s čl. 13 odst. 3 Úmluvy Bulharská republika prohlašuje, že žádosti o předání trestního řízení budou zasilány a doručovány:

- Generální prokuraturou Bulharské republiky během přípravného řízení;
- Ministerstvem spravedlnosti Bulharské republiky během řízení před soudem.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 - or. angl.

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijmuty.

Prohlášení¹⁾ obsažené ve verbální nótě stálého zástupce České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 16. března 1994 - or. angl.

Článek 13

Žádosti uvedených v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují **Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky předtím**, než je věc předána soudem, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** poté, co je věc předána soudem.

DÁNSKO

Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační

¹⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 – or. angl.

Text původního prohlášení: „Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní republiky předtím, než je věc předána soudem, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky poté, co je věc předána soudem.“

listiny dne 13. listopadu 1975 - or. fr.

Výhrada

Články 22 a 23

Dánská vláda, využívajíc možnosti stanovené Přílohou I k Úmluvě, prohlašuje, že nemůže přijmout článek 22 a článek 23.

Prohlášení

Článek 18

Dánská vláda, využívajíc možnosti stanovené v článku 18, odstavci 2 Úmluvy, prohlašuje, že formální dokumenty týkající se Úmluvy musí být vyhotoveny v dánském, norském, švédském nebo anglickém jazyce nebo opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

ESTONSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Článek 18

Podle článku 18, odstavce 2 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že žádosti a jejich přílohy adresované estonským orgánům mají být opatřeny do angličtiny.

Článek 25

Podle článku 41 a Přílohy I, písmene (e) Úmluvy Estonská republika nepřijímá druhou větu článku 25.

Články 30 a 31

Podle článku 41 a Přílohy I, písmene (g) Úmluvy Estonská republika nepoužije články 30 a 31 Úmluvy, pokud půjde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předmětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

KYPR

Prohlášení obsažené ve verbální notě Ministerstva zahraničních věcí Kypru přiložené k ratifikační listině uložené dne 19. prosince 2001 - or. angl.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Kyperská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby jakékoli dokumenty týkající se používání této Úmluvy byly opatřeny překladem buď do řečtiny, nebo do angličtiny.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy Kyperská republika prohlašuje, že pojem „občan“ ve smyslu Úmluvy znamená občana Kyperské republiky nebo osobu, která by podle platných předpisů týkajících se občanství Republiky měla nárok stát se občanem Republiky

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 26. února 2003 - or. angl.

Článek 41

V souladu s Přílohou I, písmenem b Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že odmítne žádost o řízení pro čin, za který může být podle lichtenštejnského práva sankce uložena pouze správním orgánem.

V souladu s Přílohou I, písmeny c a d Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že nepřijímá články 22 a 23.

V souladu s Přílohou I, písmenem g Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že v souvislosti s jednáním, za který může být podle lichtenštejnského práva sankce uložena pouze správním orgánem, nebude aplikovat články 30 a 31.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že žádosti o řízení a příložené dokumenty, které nejsou vyhotoveny v němčině nebo angličtině, musejí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

LITVA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 23. listopadu 1999 - or. angl.

Výhrada

Článek 41

V souladu s odstavcem 1 článku 41 Úmluvy Litevská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo:

a. odmítnout žádost o trestní řízení, pokud bude mít za to, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem (Příloha I (a));

b. odmítnout žádost o řízení pro čin, za který mohou být sankce v souladu s jejím vlastním právem uloženy pouze správním orgánem (Příloha I (b));

c. nepoužívat články 30 a 31, pokud půjde o čin, za který mohou být sankce v souladu s jejím vlastním právem uloženy pouze správním orgánem (Příloha I (g)).

Prohlášení

Článek 18

V souladu s odstavcem 2 článku 18 Evropské úmluvy o předávání trestního řízení si Litevská republika vyhrazuje právo vyžadovat, aby všechny žádosti a průvodní dokumenty byly opatřeny překladem do angličtiny, němčiny, ruštiny nebo litevštiny, pokud nejsou sepsány v jednom z výše uvedených jazyků.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy prohlašuje Litevská republika, že pokud jde o ni, pojem „občan“ znamená osobu, která je občanem Litevské republiky v souladu s jejími zákony.

LOTYŠSKO

Prohlášení obsažené ve verbální notě Ministerstva zahraničních věcí Lotyšska ze dne 2. května 1997, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. června 1997 - or. angl.

Podle Přílohy II Úmluvy Lotyšská republika stanoví, že ve smyslu této Úmluvy se pojem „občan“ vztahuje na občany Lotyšské republiky a ne-občany, kteří podléhají zákonu o postavení bývalých občanů SSSR, kteří nejsou občany Lotyšska ani žádného jiného státu.

Článek 13

Podle odstavce 3 článku 13 Úmluvy Lotyšská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc mají být zaslány přes:

Ministerstvo vnitra - v průběhu přípravného vyšetřování do zahájení trestního stíhání;

Raina blvd 6,
Riga, LV - 1533, Latvia
Fax: 371.2.223853
Tel.: 371.2.219263

Generální prokuraturu - v průběhu přípravného vyšetřování do předložení věci soudu;

O. Kalpaka blvd 6,
Riga, LV - 1536, Latvia
Fax: 371.7.212231
Tel.: 371.7.320085

Ministerstvo spravedlnosti - v průběhu řízení před soudem.

Brivibas blvd 36,
Riga, LV - 1536, Latvia
Fax: 371.7.285575
Tel.: 371.7.280437
371.7.282607

Článek 18

Podle odstavce 2 článku 18 Úmluvy Lotyšská republika vyžaduje, aby všechny dokumenty, s výjimkou kopie písemného rozhodnutí uvedeného v článku 16, odstavci 2 Úmluvy, byly opatřeny překladem do jazyka anglického.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 18. dubna 1985 - or. angl.

Článek 40

Nizozemské království přijímá Úmluvu pro Království v Evropě a pro Nizozemské Antily.

Prohlášení učiněná při uložení listiny o přístupu dne 18. dubna 1985 - or. angl.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

Nizozemské království vyžaduje, aby dokumenty vztahující se k použití výše uvedené Úmluvy byly opatřeny překladem, pokud nejsou vyhotoveny v holandském, německém, francouzském nebo anglickém jazyce.

Článek 21

Článek 21, odstavec 2.d

Nizozemské království je srozuměno s tím, že rozhodnutí zahájit řízení zahrnuje podmíněné rozhodnutí nepokračovat ve stíhání, pokud budou splněny předepsané podmínky.

Článek 43

Článek 43, odstavec 4

Vzhledem ke svým vztahům s Belgií a Lucemburskem týkajícím se předávání trestního řízení Nizozemské království nebude používat výše uvedenou Úmluvu, ale Smlouvu mezi Belgickým královstvím, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím o předávání trestního řízení podepsanou v Bruselu dne 11. května 1974.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 24. prosince 1985, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 3. ledna 1986 - or. angl.

Ostrov Aruba, který je v současnosti stále částí Nizozemských Antil, obdrží od 1. ledna 1986 vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království. V důsledku toho

se Nizozemské království již nebude skládat z dvou zemí, jmenovitě z Nizozemí (Království v Evropě) a Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se skládat ze tří zemí, jmenovitě z uvedených dvou zemí a ze země Aruba.

Jelikož změny učiněné 1. ledna 1986 se budou týkat posunu pouze ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království a jelikož Království jako takové zůstane subjektem mezinárodního práva, s nímž jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné následky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které již platí pro Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, platit pro Nizozemské Antily (bez Aruby) a pro Arubu.

V důsledku této smlouvy uvedené v příloze, jichž je Nizozemské království stranou a které platí pro Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, platit pro Nizozemské Antily a Arubu.

Seznam Úmluv, kterých se týká prohlášení

...73 Evropská úmluva o předávání trestního řízení (1972)

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise Nizozemí ze dne 28. srpna 1990, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 29. srpna 1990 - or. angl. a fr.

Článek 42

Článek 42, odstavec 1

Nizozemské království určuje následující právní ustanovení k zahrnutí do Přílohy III Úmluvy v Nizozemí : jakéhokoliv nezákonné chování, na které se vztahuje zákon o dopravních předpisech (správním donucení) (Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften) z 3. července 1989 (Sborník zákonů, nařízení a vyhlášek, 300).

NORSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 29. prosince 1977 - or. angl.

Články 23, 35, 36 a 37

Vláda Norského království nemůže přijmout článek 23 a ustanovení týkající se *ne bis in idem*, viz. články 35-37, v případech, kde pachatelem byl norský občan nebo měl trvalý pobyt v Norsku v době, kdy byl trestný čin spáchán.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Norska ze dne 29. prosince 1977, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. angl.

Článek 13

Článek 13, odstavec 3

Hlavní veřejný žalobce je oprávněn zasílat jakémukoli neseverskému státu žádosti uvedené v Úmluvě a veškerá sdělení nezbytná pro používání Úmluvy a přijímat takové žádosti a sdělení od jakéhokoliv neseverského státu.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

S výjimkou kopie jakéhokoliv písemného rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 článku 16 Norsko vyžaduje, aby

dokumenty spojené s používáním Úmluvy, které jsou vyhotoveny v jazyku jiném, než norském, dánském, švédském či anglickém, byly opatřeny překladem do norštiny nebo angličtiny.

Článek 40

Článek 40

Úmluva bude platit rovněž pro ostrov Bouvetův, ostrov Petra I. a zemi královny Maud.

RAKOUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 1. dubna 1980 - or. angl. a německy

Výhrady

Článek 11

Rakousko odmítne žádost o řízení pro čin, za který mohou být v souladu s rakouským právem uloženy sankce pouze správním orgánem [Příloha I, písmeno b].

Články 22 a 23

Rakousko nepřijímá články 22 a 23 [Příloha I, písmena c a d].

Články 30 a 31

Rakousko nebude používat články 30 a 31, pokud jde o činy, za které mohou být sankce v souladu s rakouským právem uloženy pouze správním orgánem [Příloha I, písmeno g].

Prohlášení

Články 11 a 8

Rakousko odmítne přijetí žádosti o řízení v případech písmen a, d až g a i až k. Bude-li žádost založena pouze na článku 8, odstavci 1, písmeni c nebo d, Rakousko využije rovněž ustanovení písmen b a c, aby odmítlo přijetí žádostí. Rakousko považuje všechny tyto trestné činy za trestné činy fiskální, které jsou porušeními předpisů týkajících se poplatků, daní, cel, monopolů a zahraničních měn nebo předpisů týkajících se vývozu, dovozu, průvozu a určování kvót zboží.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

Bez újmy ustanovení článku 18, odstavce 3 musí být žádosti o řízení a podpůrné dokumenty, které nejsou vyhotoveny v němčině, francouzštině nebo angličtině, opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

RUMUNSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 8. června 2000 - or. fr.

Výhrada

Článek 41

Rumunsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo:

1. odmítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je trestným činem čistě náboženským (Příloha I.a);
2. odmítnout žádost o řízení pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.b);
3. nepoužívat články 30 a 31 (Příloha I.g);
4. Pro účely této Úmluvy pojem „příslušník“ znamená „občan“ (Příloha II).

Prohlášení

Článek 13

Rumunsko prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu trestního řízení mají být adresovány Prokuratuře při Nejvyšším soudu.

Rumunsko prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu řízení před soudem mají být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 18

Rumunsko prohlašuje, že bez újmy ustanovení článku 18, odstavce 3 žádosti formulované podle této Úmluvy a příkládané dokumenty mají být zasílány rumunským orgánům spolu s překladem do francouzštiny či angličtiny.

SLOVENSKO

Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijmuty.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, potvrzené ve verbální nótě ze dne 15. dubna 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992, a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.

Článek 13

Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení budou adresovány **Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky** předtím, než je věc předána soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** nebo **Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky** poté, co je věc předána soudu.“

ŠPANĚLSKO

Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 11. srpna 1988 - or. fr. a španělsky

Výhrada

Články 11, 30 a 31

Příloha I

Pokud jde o Přílohu I, Španělsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo odmítnout žádost o řízení v příkladech předvídaných v písmenech a, b a g.

Prohlášení

Článek 18

Pokud jde o článek 18, Španělsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby jakýkoliv dokument týkající se použití Úmluvy byl opatřen překladem do španělštiny.

ŠVÉDSKO

Výhrady obsažené v ratifikační listině uložené dne 7. dubna 1976 - or. fr.

Švédsko neschvaluje článek 23 (automatické prodloužení lhůty pro řízení v dožadovaném státu v případech podpůrné příslušnosti).

Články 35, 36 a 37

Švédsko neschvaluje ustanovení části V (články 35-37), pokud z těchto ustanovení vyplývá na jedné straně překážka trestnímu stíhání ve Švédsku podle švédského práva pro alespoň čtyři roky odnětí svobody a na druhé straně překážka pro výkon sankce uložené nebo vynesené, pokud jde o trestný čin spáchaný ve Švédsku.

Prohlášení obsažená v dopise ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 29. ledna 1976, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 7. dubna 1976 - or. fr.

Článek 13²⁾

Za podmínek Úmluvy (odstavec 3 článku 13) bude žádosti a jiná sdělení zasílat Ministerstvo zahraničních věcí jakémukoliv neseverskému státu nebo je bude od jakéhokoliv neseverského státu přijímat.

Článek 18

S výjimkou kopie jakéhokoliv písemného rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 článku 16 budou dokumenty spojené s použitím Úmluvy, které jsou sepsány v jazyku jiném než dánském, anglickém, norském nebo švédském, opatřeny překladem do angličtiny nebo švédštiny (odstavec 2 článku 18).

TURECKO

Výhrada učiněná při podpisu Úmluvy dne 16. června 1974, která byla potvrzena dopisem stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. fr.

V souladu s článkem 41 využívá turecká vláda výhrad umožněných v písmenech a a f Přílohy I k této Úmluvě.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. fr.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 3 se žádost o úkony a sdělení nezbytná pro používání Úmluvy zasílají diplomatickými cestami.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 si Turecko vyhrazuje právo požadovat, aby žádosti učiněné při používání Úmluvy byly opatřeny překladem do turečtiny.

Výhrada obsažená ve druhém dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. fr.

Turecká vláda při ratifikaci Evropské úmluvy o předávání trestního řízení prohlašuje, že se necítí býti vázána provádět ustanovení uvedené Úmluvy ve vztahu k řecké kyperské správě, která není ústavně oprávněna sama o sobě reprezentovat Kyperskou republiku.³⁾

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 1. února 2000 - or. fr.

Článek 13

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případech žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případech žádostí orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 13, odstavci 1 Úmluvy

²⁾ Prohlášení bylo odvoláno dopisem ministra zahraničních věcí ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

³⁾ Poznámka sekretariátu: Oznámení o výše uvedené výhradě zmiňuje rozhodnutí přijaté výborem ministrů v únoru 1976 na 254. schůzce zástupců ministrů. Toto rozhodnutí se týká identické výhrady učiněné tureckou vládou při ratifikaci sedmi úmluv a dohod dne 19. prosince 1975 a zní takto:

„Zástupci,

ve světle pokračující diskuse a odkazujíc výlučně na procedurální aspekty uložení sedmi ratifikačních listin,

zvážili, že generální tajemník by měl s platností od 19. prosince 1975 přistoupit k registraci těchto ratifikačních listin předkládaných státním zástupcem Turecka dopisy ze dne 19. prosince 1975 a oznámit ji vládám členských států s tím, že registrace výhrad generálním tajemníkem nebude mít žádný vliv na jejich platnost.

Výše uvedené rozhodnutí žádným způsobem neovlivní postavení vlády Kyperské republiky ve výboru ministrů Rady Evropy.“